

лежітъ отъ тази страна на Тибра. Той за винаги ги оставя вамъ и на наслѣдниците ви за вашето удоволствие, да са расхождате, и да са наслаждавате. Ето ви единъ Цезарь! Отъ дѣ ще ни доде други такъвъ?

1 Гражданинъ. Никога! никсга! — Елате, хайде, хайде! Ще изгоримъ тѣлото му въ посвятиеното мѣсто и съ главнитѣ ще запалимъ къщата на убийцитѣ. Земайте тѣлото му.

2 Гражданинъ. Идете донесте огънь.

3 Гражданинъ. Трошете чиновете.

4 Гражданинъ. Смѣквайте прозорцитѣ, чиноветѣ, каквото дърво намѣритѣ. (*Излизатъ Гражданитѣ съ тѣлото*).

Антоний. Нека сега работата да си върви: — мятѣжъ, ти си на кракъ, земи каквото щешъ направление! — Що има?

Влиза СЛУГА.

Слуга. Господине, Октавий пристигна вече въ града.

Антоний. Дѣ е той?

Слуга. Той и Лепидъ сж у Цезаревата къща.

Антоний. Тамъ ще додж и азъ ей сега да го видѣж; той на врѣме е пристигналъ. Щастието е засмѣно и въ това си расположение ще ни даде сичко.

Слуга. Чухъ го като каза, че Брутъ и Кассий избѣгали като луди изъ вратитѣ на Римъ.

Антоний. Може да са узнали за мятѣжа на народа и какъ го распалихъ. Заведи ма при Октавия. (*Излизатъ*).

ЯВЛЕНИЕ III.

ТАМЖЕ. — Една улица.

Влиза ЦИНА, поета.

Цина. Сънувахъ нощесъ, че пирувахъ съ Цезаря, а това ми нѣкакъ не предвѣщава добро. Не ми са ще май да излизамъ на вѣнъ днесъ, но нѣщо като че ма кара да излѣза.